

STK'lar ve Medya Üzerinden PKK Terör Örgütünün Muhatap Aldırma Çabaları

" *Özel Ordu/Birlik Tartışmaları*

Yaklaşık 30 yıldır bilfiil ve son iki yüz yıldır da çeşitli vesilelerle terör ve ayrılıkçılık faaliyetleri ile meşgul olan bir ülke ve toplumuz. Osmanlıda isyanlar ve özellikle de Balkanlarda başlayan ayrılıkçı, etnik terör bu ülkede çok can almış, devlet de bu faaliyetlere karşı bir savunma mekanizması geliştirmişti. „

Sonrasında Cumhuriyetin kurulması ve ardından da yaşanan savaşlar ve yine gündeme gelen isyanlarla uğraşan genç Türkiye Cumhuriyeti de Osmanlıdan da gelen bir birikime sahip olma güdüsüyle hareket etmiştir. Yine daha sonra Ermeni ASALA Terör Örgütü'nün Türk diplomatlarına yönelik saldırıları da terörün uluslar arası yüzünü göstermişti. Türkiye ASALA'ya karşı da farklı yöntemler kullanmıştır. 1980'lere gelindiğinde ASALA'nın terör faaliyetlerini durdurması ve sahneden çekilmesi sonrasında ise PKK terör örgütünün devreye girdiğini görmekteyiz.

Bu kadar geçmişe ve tecrübeye rağmen PKK adıyla piyasaya çıkan terör örgütü ilk başlarda "devlet büyükleri" tarafından maalesef birkaç çapulcu olarak adlandırılmış ve yeterli önlem alınamamıştır. Oysa PKK terör örgütü küresel bir oyunun parçası ve içerisinde birçok ülkeden teröristleri barındırmaktaydı. Bugün gelinen noktada PKK terör örgütü ile geride bırakılan yaklaşık 30 yıl ve 30 binin üzerinde insan kaybı söz konusudur. Bu aslında büyük bir tecrübedir. Bu kadar uzun bir süre terörle mücadele eden bir devletin artık teröre karşı bütün kurum ve kuruluşlarını oluşturması, insan kaynaklarını yetiştirmesi gerekirdi. Ancak teröre karşı mücadelede yöntem ve araçların bugüne kadar tam belirlenemediği, konunun çoğu kez iç siyaset malzemesine çevrildiği ve terörün zaman zaman bitirme noktasına gelmesine rağmen yeniden palazlandırıldığı görülmektedir. Bugün terör örgütü içerisinde Ermeni, İranlı, Iraklı, Suriyeli ve hatta bazı Rusların da bulunduğu, Sırlardan kiralık asker kullandığı, her türlü uyuşturucu, insan ve silah kaçakçılığı yapan bir örgüt haline gelmiştir.

Türkiye'nin terörle mücadelesinde sadece askeri yöntem, ekonomik, sosyal ve psikolojik tedbirler konusunda bir yol haritası belirleyememiştir. Terörün sadece içeriden oluşan şartlardan doğduğu zannedilmekte ve dolayısıyla da ağırlık "açılım" gibi, demokratikleşme gibi konulara kilitlenmektedir. Oysa Türkiye'ye karşı küresel bir savaş açıldığı, bu tür terör örgütlerinin dış destek olmadan yaşamasının güç olacağı, dolayısıyla da terörle mücadelede mutlaka dış desteğin

sağlanması ve terörün de dış desteğinin kesilmesi gerektiği unutulmaktadır.

Türkiye'nin özellikle son dönemde ilişkilerini iyi olduğu Suriye'nin terör örgütü içerisindeki etkinliği bilinmektedir. Ancak Suriye Türkiye ile iyi ilişkiler içerisinde olduğu Türkiye'ye şimdiye kadar bir adet bile teröristi yakalayarak teslim etmemiştir. Aynı şekilde Irak merkezi hükümeti ve kuzeydeki yerel yönetim de Türkiye'nin sağladığı bütün imkanlara rağmen Türkiye ile işbirliğine yanaşmamakta ve terör örgütünü el altından desteklemektedir. Şimdiye kadar Türkiye-İran-Irak-Suriye ve bölgedeki işgalci güç olan ABD ile beraber ortak bir operasyon gerçekleştirememiştir. Bu ciddi bir handikaptır. ABD ile istihbarat paylaşımının samimiyetinin sorgulanması, İsrail'in Irak'ın kuzeyindeki etkinliği ve PKK içerisindeki rolü de tartışılmalıdır.

Bu genel manzara çerçevesinde Türkiye'nin öncelikle "özel ordu" tartışmalarını artık bir kenara koyması gerekmektedir. Zira bugün bizim tartıştığımız özel ordu değildir. Özel birliklerdir. Kanaatimizce ihtisaslaşmanın hayatımızın her alanına girdiği günümüzde terörle mücadele edecek birliklerin de ihtisaslaşması gerekmektedir. Ancak burada da yine bir hata yapılmaktadır. Dünyada savaşların bile özel güvenlik şirketlerine devredildiği bir süreç yaşamaktayız. Ama Türkiye gibi asker ocağının kutsal sayıldığı toplumlarda bunların şimdi tartışılmasının doğru olmadığı düşünülmektedir. Diğer yandan hudut birlikleri dünyanın neredeyse bütün ülkelerinde ayrı statüdedir ve farklı bir yapılanması vardır. Hatta eski SSCB sisteminde bu birlikler iç istihbarat örgütüne bağlıdır. Türkiye'de de hudut birliklerinin TSK'ya bağlı ayrı bir statüde olması uygundur. Ancak tel başına bu sorunları çözmeyecektir. Çünkü Türkiye'nin ayrı bir terörle mücadele edebilecek hareketli ekiplere ihtiyacı vardır. Bu ise siyasi sorumluluk gerektirmektedir. Kanaatimizce şimdi kimi çevrelerin "sarkık bıyıklı" diye aşağıladığı ama terörle mücadelede en başarılı sonuçları almış olan "Özel Harekat Timlerinin" yeniden devreye alınması gerekmektedir.

Teröre Doğru Teşhis

Türkiye'deki en önemli sorunlardan birisi de sorunun teşhisinde yaşanan güçlüktür. Türkiye'deki sorunun doğru teşhisi yaşananların bir etnik ayrışma hareketinin terör ve siyasal boyutuyla karşı karşıya olunmasıdır. Etnik ayrılıkçı hareketler ve bundan doğan terör hareketleri ne iddia edildiği gibi eğitim sorunundan kaynaklanmakta ne de ekonomik gerekçeler ile sona erdirilebilmektedir. Ne Bask'ta, ne Korsika'da ne de Çeçenistan'da ve ne de Tamil'de sorunun temelinde ekonomik gerekçeler ve eğitim olmamıştır. Bu sayılan sorunlar ile belirli paralellikler kurulabilir olan PKK sorununda da eğitim ve

ekonomik gerekçeler ana sebep değildir. Sorun bir etnik bölücülük sorunudur. Etnik bölücülük terör yoluyla gerçekleştirilmek istenmektedir. Bu sebeple de terör öncelikle askeri olarak yenilmelidir. Psikolojik üstünlük elinden alınmalı ve terör örgütü çözüm sürecine sokulmalıdır. Bunun devamında ancak diğer tedbirler devreye konabilir. Aksi takdirde teröre karşı atılacak her türlü adım bir taviz olarak algılanacak ve daha fazlası istenecektir.

STK'ların PKK Terör Örgütünü Muhatap Aldırma Çabaları

PKK terör örgütü ve onun İmralı'da hapiste olan elebaşısı Abdullah Öcalan'ın muhatap alınması konusunda Türkiye'deki bazı Sivil Toplum Kuruluşları'nın (STK) ciddi bir çaba içerisinde girdiği görülmektedir. Bu söylem ilk olarak PKK tarafından geliştirilmiş ve ardından da terör örgütünün siyasal kolu gibi faaliyet gösteren BDP tarafından Türkiye'nin gündemine sokulması sağlanmıştı. Uzun süre BDP üzerinden kamuoyuna empoze edilmeye çalışılan bu konu PKK terör örgütünün eylemlerini artırmasına paralel olarak artık STK'lar ve bazı medya mensupları ile medyada boy gösteren ve PKK'ya sempati ile bakan bazı kesimler tarafından da sıklıkla kullanılmaya başlanmıştır.

Bu çerçevede 20 Temmuz 2010 tarihinde Diyarbakır'da bir araya gelen Güneydoğu'daki bir kısım sivil toplum kuruluşları, çatışma ortamının sona ermesini istediklerini ileri sürerek ortak bir açıklama yapmışlardır. Güvenlik konseptini öne çıkarmanın, özel ordu kurmanın çare olmayacağını belirten 648 STK temsilcisi, parmakların karşılıklı olarak tetikten çekilmesini, diyalog sürecinin başlatılmasını ve kendisini sorunun tarafı olarak gören hiçbir aktörün dışlanmamasını istemişlerdir. STK temsilcileri önerilerini "TSK operasyon yapmamalı ve PKK eylemlerine son vermelidir." şeklinde de özetlemişlerdir. STK'lar ayrıca isim vermeden Abdullah Öcalan'ın dikkate alınmasını istemişlerdir. STK'lar ayrıca Terörle Mücadele Kanunu'nun kaldırılmasını, KCK operasyonlarında tutuklanan isimlerin serbest bırakılmasını da istemişlerdir.

Yukarıdaki açıklamalara bakıldığında STK'ların PKK'nın önerilerinin dışında yeni hiçbir şey getirmediği ve PKK'nın sürecin içerisine çekilerek Öcalan'ın muhatap alınmasını istedikleri görülmektedir. Bu ülke kanunları ile kurulan ve faaliyet gösteren STK'lar maalesef ki, her gün saldıran, kan döken terör örgütü ile ülkenin savunulmasından sorumlu yasal bir kurum olan TSK'yı aynı kefiye koyarak her iki kesimde parmakların tetikten çeksin demiştir.

Hem bu açıklamalar ve hem de medyada boy gösteren açılım taraftarları ile PKK'nın gönüllü sözcülüğünü üstlenmiş kesimlerin adeta bir merkezden yönetilir

gibi bir havada terör örgütünün söylemlerini Türk milletine dayattığı ve kabul ettirmeye çalıştığı görülmektedir. Memleket öyle bir psikolojik ortama sokulmuştur ki, terör bir yandan can alama devam etmektedir. Buna paralel olarak da PKK muhatap alınsın söylemleri daha gür ifade edilir hale gelmiştir. Terörün şiddeti arttıkça, muhatap söylemleri de daha fazla tartışılmaktadır. Bu birbirini besleyen girdap tam da PKK terör örgütünün istediği değımlidir? Unutulmamalıdır ki, muhatap söylemlerinin artması terörü cesaretlendirecek ve terörün dozunun artmasına sebep olacaktır. Terör arttıkça muhatap söylemleri de artacaktır. Böylece de Türkiye ve Türk toplumu birbirini besleyen bir girdaba doğru çekilecektir.

Şunu da söylemek gerekir ki, bugün terör örgütünün karşı çıktığı özel eğitimli birlikler ve koruculuk sistemi mutlaka daha da genişletilerek sürdürülmelidir. Hatta koruculuk sistemi elden geçirilerek daha muharip güç haline getirilmelidir.

Taş Atan Çocuklar

Ülkemizde bir yandan terör can almaya devam ederken, diğer yandan da mecliste Taş atan çocuklar konusunda yeni bir hukuki düzenleme getirilmeye çalışılmaktadır. Türkiye’de PKK terör örgütünün kadın ve çocukları öne sürerek adeta bir sivil direniş örgütlemeye çalışmaktadır. Taş atanlar bir yandan kadın ve çocuk masumiyetini kullanmakta, diğer taraftan da bu çocuklar ileride dağ kadrosunu oluşturacak birer terörist aday olarak da pratik yaptırılmaktadır. Elbette ki, şu gerçeklikten çok fazla uzaklaşamayız. Taş atan, eylem yapan ve hapse giren çocuklar buradaki tecrübeli terörist ağabeylerinin eline düşmekte ve terör örgütü ile ilişkileri doğrudan kurulmaya başlanmaktadır. Bu bir gerçekliktir. Ancak aksi durum ve taş atan çocukların affedilmesi, yargılanmaması ve/veya daha farklı bir statüye sokulması da taş atan çocukların sayısını azaltmayacak, bilakis cezasızlık çocukları daha da teşvik edecektir. Dolayısıyla da daha farklı çözümler üzerinde düşünmek gerekmektedir.

Jet Fadıl’dan “Bölücü” Fadıl’a

Türkiye oldukça hassas bir dönemden geçmektedir. Böylesi dönemlerde her kesimin, her kesin konuşma, açıklama ve eylemlerinde çok daha hassas davranması gerekmektedir. Bir dönem Jet Fadıl lakabı ile piyasada ünlenen! Avrupa’daki işçilerimizin alın teri ile kazanıp biriktirdikleri paralarını dinimizi, kutsal değerlerimizi kullanarak alan ve piyasayı dolandıran, birkaç yıl hapis yatıp çıktıktan sonra şimdi Siirt Spor Başkanı olarak piyasalara yeniden çıkan Fadıl Akgündüz’un son derece sorumsuzca yaptığı açıklamaların bu çerçevede

değerlendirilmesinde fayda vardır. Jet Fadıl Federasyon ile ilgili sorununu siyasileştirerek zaten hassas olan bir ortamda spora siyaset karıştırmaya çalışmaktadır. Jet Fadıl açıklamasında "Federasyon, Doğu ve Güneydoğu takımlarını tasfiye için butona bastı. Bunu durduracağız. Bölge takım yöneticilerini Bingöl'e davet ettik. Cuma günü bir karar çıkartacağız. Kendimiz çekilip ligimizi kuracağız. Futbol Federasyonu'nun adındaki 'Türkiye' kelimesinin düşmesini sağlayacağız. FIFA ve UEFA nezdinde Türkiye temsilini yok edeceğiz." Diyerek adeta Türkiye'ye spor üzerinden savaş açmıştır. Ancak Doğu ve Güneydoğu bölgelerimizdeki spor kulübü başkanlarının bu konuda daha sağduyulu yaklaşımları konunun daha fazla ajite edilmesine engel olmuştur.